

Skulde det meget ærede Udvalg imidlertid af de for Forslaget anførte teoretiske og principielle Grunde være sindet at fremme Forslaget, tør vi maaske gøre opmærksom paa forskellige Bestemmelser i det, der efter vor Mening i hvert Fald ville virke uheldigt, og vi tillade os derfor at fremkomme med følgende Bemærkninger:

Til Lovforslagets § 1.

Vi maa i det hele taget anse de i Forslaget fastsatte Lønninger for alt for lave. Naar man drager en Sammenligning mellem dem og Lønninger ifølge Lønningslov for Lærere i Folkeskolen Nr. 128 af 27. Maj 1908 eller med Lønninger ifølge Lov Nr. 113 af samme Dato for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet, vil man se, at de i disse Love omhandlede Lærere og Tjenestemænd økonomisk faa bedre Kaar end Retsbetjentfuldmægtigene. Lærernes Begyndelsesløn er efter den lavere Skala 1,500 Kr. og efter den højere 1,600 Kr. En Fuldmægtig af 2den Lønningsklasse opnaar ved første Ansættelse kun 1,200 Kr. Ifølge den fornævnte saakaldte Etaternes Lønningslov lønnes (i Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2,000 Indbyggere, hvilket i Regelen vil svare til Fuldmægtiges Ansættelsessteder), Postbude, Stationsbude, Portører, Telegrafbude og Rorsbetjente med en Begyndelsesløn af 1,200 Kr., altsaa den samme Løn som en Fuldmægtig af 2den Lønningsklasse. Men for at erhverve juridisk Eksamen, enten det er dansk juridisk eller fuldstændig juridisk, som kræves til Ansættelse som Fuldmægtig, maa der ubestridelig saavel anvendes længere Tid som gøres større økonomiske Ofre end den Tid og de Udgifter, de nævnte Tjenestemænds Uddannelse fordrer. Derhos kræver disses Stilling med Hensyn til Leveform mindre end Retsbetjentfuldmægtigens.

Naar det i det forelagte Lovforslags Motiver anføres, at Lønningerne for Fuldmægtige i 1ste og 2den Lønningsklasse ere fastsatte overensstemmende med de for Fuldmægtige og Assistenten i Ministerierne gældende, maa vi holde for, at vor Stilling langt fra kan ligestilles med Stillingerne i Ministeriet. Som det fremgaar af den af vedkommende Folketingsudvalg angaaende de ministerielle Lønninger i sin Tid afgivne Betænkning (Rigsdagstidende 1906—07, Tillæg B. Sp. 1695 fig.), er det i stor Udstrækning, ja, vel uden Undtagelse Tilfældet, at ministerielle Fuldmægtige og Assistenten ved Siden af deres Virksomhed i Ministeriet have anden offentlig eller privat Virksomhed, hvortil de som boende i København og paa Grund af deres langt kortere Kontortid have fortrinlig Adgang, saaledes f. Eks. til Manuduktion af juridiske studerende. Men for Underretsdommerfuldmægtige udenfor København maa det anses for en ren Tilfældighed, om Ekstraandtægt kan erhverves, og selv om en saadan i og for sig kunde opnaas gennem Arbejde udenfor Faget, thi kun derom kan der være Tale, vil det, da Kontortiden strækker sig over det allermeste af Dagen, vistnok oftest være udelukket, at en Fuldmægtig kan paatage sig noget som helst Arbejde udenfor Kontoret. Kontortiden er 8 Timer, og i Landjurisdiktioner vil man paa Grund af Rejser i Jurisdiktionen sjælden kunne overholde bestemte Tider. Da Erhvervelsen af Biindtægter herefter maa anses udelukket for Fuldmægtige, ere Forholdene ganske forskellige, og vi mene, at Lønningsbestemmelser som de foreslaaede ville medføre, at Pladserne som Fuldmægtige ikke ville kunne ventes efterspurgte i nogen større Grad af dygtige Kræfter, ogsaa paa Grund af, at Stillinger som Sagførerfuldmægtige og andre private Pladser gennemgaaende — i hvert Fald udenfor København — lønnes med langt højere Begyndelsesløn. Vi se derfor ikke rettere, end at Lovforslagets Gennemførelse vil medføre en Sænkning af det Niveau, Fuldmægtigstanden hidtil har staaet paa, ligesom vi mene, at det vil være uheldigt for Embederne, om Pladserne som Fuldmægtige af 2den Lønningsklasse — saaledes som Motiverne forudsætte — skulde gaa over til at være rent midlertidige Pladser, som tiltraadtes lige efter Eksamen for snarest mulig at forlades.

Vi tillade os derfor at mene, at en Forhøjelse af Lønningssatserne er paa-trængende nødvendig, og tilføje, at der mulig, ved at der gives Retsbetjentfuldmægtige sammen med Amts- og Borgmesterfuldmægtige en fortrinlig Adgang til at opnaa Underretsdommerembeder og derfra maaske Landsdommerembeder, kunde gøres noget for at gøre Stillingen som Fuldmægtig mere tiltrækkende for dygtige juridiske Kandidater, idet det ikke maa glemmes, at den Tid, en juridisk Kandidat virker som Fuldmægtig — som Regel fra det 25de til 45de Aar —, vel hører til hans bedste Arbejds-